

HETI LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

III. évfolyam, 35. szám, 2010. december 5. Ádvent 2. vasárnapja

A Jézus-korabeli zsidókról nem lehet azt mondani, hogy hitetlenek lettek volna. Mégis megtérésre szólította fel őket Keresztelő János és ők tömegével mentek hozzá megkeresztelkedni. Persze, ez a „kereszttség” nem azonos a mi kereszttségünkkel, csak egy bűnbánati szertartás, de éppen ebben a jellegében hasonlít a keresztény keresztiségre. János azonban kijelenti, hogy jön valaki utána, aki „Szentlélekkel és tűzzel keresztel meg titeket”. Erre egyvalaki képes, Dávid sarja, aki-ről Izajás próféta jövendölt. Az ő útját kell készítenünk, igen, nekünk is, nemcsak a 2000 évvel ezelőtt élt zsidóknak.

Az útépités kemény munka. Évtizedek óta építik az autópályákat Magyarországon és csak nem sikerül megépíteni az összeset, amire szükségünk van. A budapesti úthálózat minősége is önmagáért beszél. De talán épp az elhárítás hiányzik. Amíg sok minden más fontos, addig az útépités sem megy. Így van ez az Úr útjával is. Amíg

fontosabb a tévé, a számítógép, az ajándékvásárlás, a perlekedés, addig az út nem fog épülni.

János bűnbánatra szólít fel. Ehhez először is szembe kell néznünk a bűneinkkel. Aki azt mondja, hogy „nem loptam, nem bántok senkit, nincs bűnöm”, az nem is tudja megbánni a bűneit. Aki úgy készül a gyónásra, hogy „hát imádkoztam”, az sehogy sem készül. Küzdeni is csak az ellen lehet, amit már felismertünk. De ha megtaláljuk magunkban az egyenetlenségeket, amelyek akadályozzák az Úr eljövetelét, sikerrel tudunk dolgozni a kiegyengetésén.

A bűnbánathoz szorosán hozzátartozik a helyrehozás, kijavítás szándéka. Ezért kapunk gyónáskor elégtételt, de ezért kell ádventben törekedni a jócselekedetekre is.

Készítsük az Úr útját bűnbánattal és a bűnbánatból fakadó jócselekedetekkel!

Attila atya

Olvasmány – Iz 11, 1-10 – „*Sehol sem ártanak, nem pusztítanak az én szent hegyemen*”

Olvasmányközi ének – 71. zsoltár

Válasza: Napjaiban az igazság virága nyíljék, * és teljes béke legyen a világ végéig!
Szentlecke – Róm 15, 4-9 – értsünk egyet, segítsük egymást!

Evangélium – Mt 3, 1-12 – Keresztelő János jövendöl a közelgő Megváltóról

Újra elindulunk

Az üdvösség történetének liturgikus ünneplése kezdődik az ádventi idővel. Eredetét nem tudjuk pontosan megállapítani. A IV. században a gallikán liturgiában már megtalálható, de itt még nem Karácsonyhoz kapcsolódott, hanem a vízkereszti felnőtt keresztelezésre három héten keresztül. A nyugati egyházban az V. században fényesebb lett a Karácsony ünneplése, mint a Vízkereszt. Az volt az oka, hogy Urunk test szerinti születésének ünneplését jelentősebbnek tartották istensége megnyilvánulásánál. Ezért került karácsony elé előkészületi időként az ádvent, amelyre, hétfőn, szerdán és pénteken böjtöléssel is készültek.

Az ádventi időnek kettős jellege van: megemlékezés Urunk első eljövételéről, de ugyanakkor Krisztus történelem-végi, második eljövételének várása is.

A liturgia a négy ádventi vasárnapot kiemelten ünnepli. Az egyes vasárnapok szentírási témái: éberség Krisztus várásában (1. vasárnap), megtérésre való felszólítás Keresztelő János prédikációja által (2. vasárnap), az Előfutár tanúságtétele (3. vasárnap) és Jézus születésének hírüladása (4. vasárnap). A harmadik vasárnapnak a „*Gaudete*” vasárnap a mise kezdőéneke miatt. A hosszú készületi időben *megfáradtakat* biztatja az Egyház: „*Örvendjetelek mindig az Úrban! Ismét mondom: Örvendjetelek! Mert az Úr immár közel van hozzánk!*”

Ádvent idején templomainkban *hajnali* (Rorate) misét tartanak. Régen az ádventi hétköznapokon hajnalban a Szűzanya tiszteletére végezték a misét. Ez a mise a *Rorate coeli desuper* (Harmatozzatok egek onnan felülről) szavakkal kezdődött. Ma az ádventi köznap misék szövege minden nap más.

Ádvent idejét két részre oszthatjuk, amit nagyon jól kifejez a két ádventi prefáció is. Az első rész (december 16-ig) a **második el-**

jövetelre való várakozásról és a készenlétről szól: „*Ő első eljövetelekor magát megalázva testet öltött, teljesítette a kezdettől fogva neki rendelt küldetést, és megnyitotta számunkra az örök üdvösség útját*”. A második már közvetlenül a **karácsonyi készületre** hívja fel figyelmünket: „*Őt előre hirdette a próféták szózata, és kimondhatatlan szeretettel hordozta a Szűzanya, az ő közeledtét jelezte Keresztelő János, majd bizonyosságot tett arról, hogy már hozzánk érkezett*”.

Az ádventi időben vegyünk részt a szentmisén és a reggeli dicséreten!

A karácsonyi készületet segíti a családi otthonokban és templomban is elhelyezett *ádventi koszorú* és az ádventi vasárnapoknak megfelelően 4 gyertya (3 lila és egy rózsaszínű). A vasárnapi gyertyagyújtás alkalmával felolvasnak a Szentírásból (esetleg nem a folyamatban lévő liturgikus év ádventi vasárnapjainak evangéliumát, vagy a hétköznapi szakaszokból), énekelnek, és kéréseiket imaként elmondják. Érdemes összeállítani egy kis szertartást.

Nálunk is szokás a *Szent Család-járás* ádvent utolsó hetében, és a betlehemezés is. Ezzel megőrizzük és ápoljuk a népi hagyományokat. Ugyanezt a célt szolgálja a karácsonyi játék vagy ádventi egyházzenei áhítat is a templomban.

Fogadjuk meg az első vasárnap kezdőénekeinek tanácsát: Lelkem hozzád emelem, Uram, én Istenem, benned bízom, ne valljak szégyent!

dr. Verbényi István

Az egyházi temetés hatályos előírásai

Ez a cikk Antal atya a nov. 10-i koronán elhangzott előadásának harmadik, befejező része (kivonatolva).

Az 1970. június 1-jén hatályba lépett *Ordo exsequiarum* bevezetőjében az egyházi temetés lényegét úgy foglalja össze, hogy fiainak eltemetésekor az egyház

Krisztus húsvéti szent titkát ünnepli. Ez abból a hitből fakad, hogy a megkeresztelkedettek a keresztség által egy testté lettek a meghalt és feltámadt Krisztussal, így hiszszük és reméljük, hogy vele együtt életre támadnak a halál által. A katolikus egyház temetési szokásai tehát lényegileg kötődnek a lélek halhatatlanságába, a test feltámadásába, a tisztítóútz létezésébe és az Isten irgalmasságába vetett hithez. Különleges jelentősége van annak, hogy miként készült fel a haldokló a halálra, mennyiben őrizte meg az egyházzal való közösséget. A hozzátartozók számára is komoly felelősséget és kötelezettséget jelent a haldokló lelki és szentségi felkészülésének elősegítése, valamint az elhunyt lelki üdvösségéért végzett közbenjáró cselekedetek végzése.

A temetési szertartáskönyv bevezetőjének 15. bekezdése tartalmazza az elhamvasztott holttest eltemetésére vonatkozó új szabályokat. Megengedett azok katolikus temetési szertartása, akik testük elhamvasztásáról rendelkeztek. Ennek ellenére az új jogszabály továbbra is hangsúlyozza, hogy „*az Egyház előnyben részesíti a test eltemetésének szokását, mivel maga az Úr is akarta, hogy eltemessék őt*”. Ez jóval világosabban kifejezi a test feltámadásába és méltóságába vetett hitet. Mindemellert probléma a nagyvárosokban a temetkezési helyek szűkössége. Különösen is ajánlott, hogy a temetési misére a holttest jelenlétében, még a hamvasztás előtt sor kerüljön. Magyarországon a temetés általában nem az ún. három állomásos formában történik, amelybe be van építve a szentmiseáldozat, így a temetési misére sajnos leginkább a holttest távollétében, a temetés előtt vagy után kerül sor.

A temetkezés helye a területileg illetékes plébánia temetője, amennyiben ilyen van, de lehetőség van más temetőt választani.

Az elhunyt hozzátartozók földi maradványainak magánlakásban történő elhelyezését, mely az utóbbi időben egyre gyakoribb, a kánonjog nem ismeri el! Az elhunyt ilyen jellegű elhelyezése, melynek okai között sokszor anyagi indokok vannak, komoly aggályokat vet fel, mind a végtisztesség megadása, a földi maradványok méltósága, mind az elhunyt lelki üdvének előmozdításáért érzett felelősség tekintetében.

A temetés megtagadásának eseteit nevesíti az 1184. kánon. Ezek: a hamvasztásról a katolikus hit elutasítása miatt rendelkező személyek, a nyilvános hitehagyó, eretnek, szakadár és más nyilvános bűnben élő, akinek egyházi temetése botrányt okozna. Ellenben a hatályos Egyházi Törvénykönyv a helyi ordinárius engedélyével, lehetővé teszi a nem katolikus keresztény eltemetését, abban az esetben, ha saját szolgálattevője nem érhető el, és ha bizonyos, hogy nem rendelkezett ellenkező értelemben.

Az egyházi temetkezés 20. századi változásai nem kérdőjelezték meg az egyház hagyományos felfogását a halálról, a test feltámadásába és a lélek halhatatlanságába vetett hitről, valamint a temetésről, mint a lelkek üdvössége előmozdításának eszközéről és az egyházi közösség kifejezőjéről.

Végül a 2010. október 6-án, a Magyar Hírlapban megjelent hír szerint „*Denis Hart, Melbourne érseke új temetési szabályokat hozott, amelyeknek fő eleme, hogy ezentúl tilos pop- vagy rockzenét, romantikus balladákat, politikai vagy futballklubok énekeit előadni a temetéseken. Kijelentette, hogy a temetés nem az elhunyt ünneplése, hanem »Istennek ajánlása«.*” Ezt érdemes mindnyájunknak megfontolnunk.

Hollai Antal

Hirdetések

1.) Ma délután 4 órától elsővasárnapi csöndes szentségimádás lesz templomunkban, 6 órától pedig közös ima. Aki teheti, ezekben a délutáni órákban néhány percre térjen be imádkozni az Ol-táriszentség előtt!

2.) Ádvent idején, a szombati vigíliamisékből tartjuk az ünnepélyes gyertyagyújtást. Az elmélkedéseket Attila atya mondja. Hétköznapokon a reggeli rorate-szentmisék ½7-kor kezdődnek, utána pedig közösen imádkozzuk a reggeli dicséretet.

3.) A héten csütörtökön este 8 órától mindenki számára nyitott karizmatikus imaóra és imaszolgálat lesz az alsó hitanteremben.

4.) Szombaton du. 3-6-ig a családi közösségek adventi lelkigyakorlata lesz. Vezeti dr. Udvardy György püspök atya. A téma: felkészülés a család évére.

5.) Felhívjuk azok figyelmét, akik még nem rendezték a 2010. évre egyházi hozzájárulásukat (egyházi adó), megtehetik ezt a sekrestyében, a plébánián, vagy csekken, mely a templom bejáratánál található.

6.) Templomunk karácsonyi díszítésére szeretettel várunk adományokat a sekrestyében, vagy a plébánián.

7.) Jövőre ünnepeljük templomunk felszentelésének 70. évfordulóját. Erre az alkalomra emlékkönyvet készítünk. Kérjük a kedves testvérek segítségét!

Akinek van a templommal kapcsolatos régi dokumentuma, fényképe, emléklapja, újmisési szentképe, stb., legyen szíves kölcsön adni, hogy bescannelhessük! Akinek van régi története, élménye, írja meg egy rövid cikkben! Aki úgy érzi, hogy nem tudná megírni, ahhoz szívesen elmegyünk és interjút készítünk vele.

8.) A hét jeles napjai: hétfőn Szent Miklós püspök, kedden Szent Ambrus püspök és egyháztanító, szerdán pedig Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának ünnepe lesz.

Anyakönyvi hírek

Temetés: Kerekes László, december 9. 16³⁰, Albertfalva, templom

Tóth Csaba, december 10. 13⁰⁰, Kelenföld

Viccek

A vasutas fia első nap sugárzó arccal megy az iskolába.

– Milyen volt az iskolában? – kérdi az édesapa.

– Átverés az egész! Ki van írva az ajtóra, hogy első osztály, közben belül fapadok vannak.

Egy utas megkérdezi a kisváros vasútállomásán az állomásfőnököt:

– Mondja, uram, miért fekszik ez az állomás félóránnyira a várostól?

– Mert azt akartuk, hogy lehetőleg inkább a sínekhez legyen közel.

Godányi Ákos gyűjtése

HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnaponként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk minden pénteken 16:00 óráig a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen! HL online: <http://hetilevel.albertfalviplebania.hu>. **A kiadás költségeire, kérjük, dobjon a perselybe 20 Ft-ot!**
 Plébánia: 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu
 Honlap: <http://albertfalviplebania.hu>